

Ročník 1990

Sbírka zákonů

ČESKÉ A SLOVENSKÉ FEDERATIVNÍ REPUBLIKY

ČESKÉ REPUBLIKY / SLOVENSKÉ REPUBLIKY

Částka 90

Rozeslána dne 27. prosince 1990

Cena Kčs 4,50

OBSAH

556. Ústavní zákon, kterým se mění ústavní zákon č. 143/1968 Sb., o československé federaci
557. Nařízení vlády České a Slovenské Federativní Republiky o mimořádném poskytování starobního důchodu některým horníkům
558. Nařízení vlády České a Slovenské Federativní Republiky, kterým se stanoví přechodná opatření pro postupné nahrazení dosavadního státního znaku znakem novým
559. Vyhláška federálního ministerstva financí, kterou se mění a doplňuje vyhláška federálního ministerstva financí č. 215/1988 Sb., kterou se provádí zákon o zemědělské dani
- ~~560.~~ Vyhláška federálního ministerstva financí, kterou se provádí zákon o dani z obratu
- ~~561.~~ Vyhláška Státní banky československé, kterou se zrušuje vyhláška Státní banky československé č. 201/1989 Sb., o úvěrových vztazích socialistických organizací
562. O z n á m e n í federálního ministerstva dopravy o vydání výnosu, kterým se mění výnos o odměňování posádek československých námořních lodí

Opatření federálních orgánů a orgánů republik

O z n á m e n í federálního ministerstva financí o vydání opatření, kterým osvobozuje od daně z obratu prodeje, ke kterým dojde v souvislosti s prováděním zákona č. 427/1990 Sb., o převezech vlastnictví státu k některým věcem na jiné právnické nebo fyzické osoby

556

ÚSTAVNÍ ZÁKON

ze dne 12. prosince 1990,

kterým se mění ústavní zákon č. 143/1968 Sb., o československé federaci

Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto ústavním zákoně:

Čl I

Ústavní zákon č. 143/1968 Sb., o československé federaci, ve znění ústavního zákona č. 57/1969 Sb., ústavního zákona č. 125/1970 Sb., ústavního zákona č. 43/1971 Sb., ústavního zákona č. 50/1975 Sb., ústavního zákona č. 161/1989 Sb., ústavního zákona č. 182/1989 Sb., ústavního zákona č. 46/1990 Sb., ústavního zákona č. 100/1990 Sb., ústavního zákona č. 101/1990 Sb., ústavního zákona č. 158/1990 Sb., ústavního zákona č. 159/1990 Sb., ústavního zákona č. 294/1990 Sb. a ústavního zákona č. 295/1990 Sb. se mění takto:

1. Čl. 4 zní:

„Čl. 4

(1) Hospodářství v České a Slovenské Federativní Republice je integrací ekonomiky České republiky a ekonomiky Slovenské republiky; je založeno na jednotném vnitřním trhu, zejména na jedné měně a na volném pohybu pracovních sil, zboží a peněžních prostředků.

(2) Česká republika a Slovenská republika se podílejí na tvorbě hospodářské politiky České a Slovenské Federativní Republiky.

(3) Státním vlastnictvím je vlastnictví České a Slovenské Federativní Republiky, vlastnictví České republiky a vlastnictví Slovenské republiky.

(4) Vlastnictvím České a Slovenské Federativní Republiky je majetek ve státním vlastnictví, který slouží k zabezpečování jejích úkolů v oblastech svěřených ústavním zákonem Federálního shromáždění do její působnosti. Vlastnictvím České republiky a vlastnictvím Slovenské republiky je ostatní majetek ve státním vlastnictví. Zákon Federálního shromáždění stanoví vlastnictví k ropovodům, tranzitnímu plynovodu a nadřazeným rozvodným sítím k přenosu elektrické energie.

(5) Zákon Federálního shromáždění může stanovit, který další majetek (čl. 10 ústavy) nezbytný k zabezpečování potřeb společnosti, rozvoje hospodářství a veřejného blaha smí být jen ve vlastnictví České a Slovenské Federativní Republiky, popřípadě určených právnických osob.

(6) Zákony České národní rady a Slovenské národní rady mohou stanovit, který další majetek (čl. 10 ústavy) nezbytný k zabezpečování potřeb společnosti, rozvoje hospodářství a veřejného blaha smí být jen ve vlastnictví České republiky anebo Slovenské republiky, popřípadě určených právnických osob.

(7) Zákony národních rad stanoví, které věci z majetku České republiky a Slovenské republiky jsou vlastnictvím obcí.“

2. V čl. 7 odst. 1 se v uvozovací větě vypouští slovo „výlučné“.

3. V čl. 7 odst. 1 se vypouští písmeno e). Dosaďované písmeno f) se označuje jako písmeno c).

4. Čl. 7 odst. 2 zní:

„(2) Ustanovením odstavce 1 písm. a) není dotčena působnost České republiky a Slovenské republiky v souladu se zahraniční politikou České a Slovenské Federativní Republiky

- a) uzavírat se součástmi spolkových a federativních států dohody o spolupráci v oblasti obchodní, hospodářské, kulturní, vědecké, školské, zdravotnické a sportovní, jakož i o spolupráci ve věcech tisku, rozhlasu a televize,
- b) na základě pověření Českou a Slovenskou Federativní Republikou uzavírat mezinárodní dohody v oblasti jejich zákonodárné působnosti,
- c) zastupovat Českou republiku nebo Slovenskou republiku a přijímat zahraniční zastoupení subjektů v oblastech uvedených v ustanovení písmene a); postavení těchto zastoupení se řídí právním řádem platným na území přijímacího subjektu.“

5. Čl. 8 se vypouští.

6. Čl. 9 zní:

„Čl. 9

Věci, které nejsou ústavním zákonem Federálního shromáždění svěřeny do působnosti České a Slovenské Federativní Republiky, patří do působnosti České republiky a Slovenské republiky.“

Čl. 10 zní:

„Čl. 10

V oblasti hospodářské strategie do působnosti České a Slovenské Federativní Republiky patří:

- a) tvorba strategie a koncepcí hospodářského a sociálního vývoje České a Slovenské Federativní Republiky včetně rozvoje vědy a zapojení do mezinárodních hospodářských seskupení; stanovení nástrojů prosazování strategie v souladu s tímto ústavním zákonem,
- b) tvorba strukturálních koncepcí federálního významu,
- c) zákonná úprava strategického plánování.“

8. Čl. 11 zní:

„Čl. 11

(1) Při hospodaření s rozpočtovými prostředky státního rozpočtu federace a státních rozpočtů republik se uplatňují jednotné zásady finanční a rozpočtové politiky dohodnuté mezi vládami České a Slovenské Federativní Republiky, České republiky a Slovenské republiky.

(2) Finanční hospodaření České a Slovenské Federativní Republiky, České republiky a Slovenské republiky je samostatné. Finanční hospodaření České a Slovenské Federativní Republiky se řídí státním rozpočtem federace. Finanční hospodaření republik se řídí jejich státními rozpočty. Státní rozpočet federace schvaluje Federální shromáždění svým zákonem a státní rozpočty republik schvalují národní rady svými zákony, a to vždy na období jednoho kalendářního roku.

(3) Státní rozpočet každé republiky zahrnuje finanční vztahy za všechny úseky hospodářství a správy s výjimkou činností financovaných ze státního rozpočtu federace. Součástí státního rozpočtu každé republiky jsou dotace do rozpočtu obcí.

(4) Příjmy státního rozpočtu federace tvoří příjmy federálních orgánů a jimi řízených organizací a dále zákonem Federálního shromáždění stanovené daně a odvody, podíly na nich a další příjmy. Pokud má být výnos určité daně nebo odvodu společným příjmem státního rozpočtu federace a státních rozpočtů republik, stanoví zákon Federálního shromáždění podíl federace na tomto výnosu a pravidlo, podle něhož se republiky podílejí na zabezpečení té části výnosu, která připadá státnímu rozpočtu federace.

(5) Ze státního rozpočtu federace se hradí:

- a) výdaje na obranu České a Slovenské Federativní Republiky, na činnost federálních orgánů, na vytvoření federálních hmotných rezerv a na dotace pro federální organizace,
- b) vybrané jmenovité programy, pokud si to vyžaduje jejich rozsah a důležitost pro federaci,
- c) ostatní výdaje určené rozpočtovým zákonem Federálního shromáždění.

(6) Pravidla rozpočtového hospodaření stanoví pro státní rozpočet federace zákon Federálního shromáždění a pro státní rozpočty republik zákony národních rad.

(7) Česká a Slovenská Federativní Republika, Česká republika a Slovenská republika mohou vytvářet vlastní účelové fondy napojené na jejich státní rozpočty; fondy se zřizují zákonem.

(8) Česká a Slovenská Federativní Republika stanoví rámcové zásady dotační a odpisové politiky.“

9. Čl. 12 odst. 2 zní:

„(2) Zákon Federálního shromáždění upravuje:

- a) soustavu daní a odvodů v České a Slovenské Federativní Republice,
- b) daň z obratu a daň dovozní,
- c) u daní a odvodů placených podniky a společnostmi a u daně z příjmů obyvatelstva okruh poplatníků, předmět a základ daně a výchozí daňovou sazbu včetně rozsahu možných odchylek v konstrukci uvedených daní a odvodů v obou republikách,
- d) poplatky, které mají podle své povahy výlučně nebo převážně vztah k zahraničí nebo souvisí s výkonem působnosti orgánů federace“.

10 V čl. 12 odst. 4 v první větě se vypouští slovo „výlučně“ a věta druhá.

11. Čl. 13 odst. 2 zní:

„(2) Do působnosti České a Slovenské Federativní Republiky patří celní zákonodárství, výkon celnictví a vydávání celních tarifů.“

12. Čl. 14 odst. 2 zní:

„(2) Ústřední bankou v České a Slovenské Federativní Republice je Státní banka československá, která stanoví a uplatňuje jednotnou měnovou politiku. Součástí Státní banky československé jsou Ústředí Státní banky československé pro Českou republiku a Ústředí Státní banky československé pro Slovenskou republi-

ku. Státní banka československá je řízena bankovní radou, která se skládá z guvernéra, dvou viceguvernéřů, z nichž jeden je občanem České republiky a druhý občanem Slovenské republiky, a ze stejného počtu zástupců ústředí Státní banky československé pro Českou republiku a pro Slovenskou republiku. Je-li guvernérem občan České republiky, je v následujícím funkčním období guvernérem občan Slovenské republiky a naopak“.

13. Čl. 14 se doplňuje o nový odstavec 3, který zní:

„(3) Postavení a právní poměry Státní banky československé a jejích orgánů a její vztah k ostatním bankám stanoví zákon Federálního shromáždění. Postavení a právní poměry ostatních bank a spořitelen stanoví zákon Federálního shromáždění.“

14. Čl. 15 zní:

„Čl. 15

V oblasti cenové politiky do působnosti České a Slovenské Federativní Republiky patří:

- a) určovat koncepci cenové politiky a vyhlášovat zásadní cenová regulační opatření,
- b) zákonná úprava v oblasti cen.“

15. Čl. 16 zní:

„Čl. 16

V oblasti zahraničních hospodářských vztahů do působnosti České a Slovenské Federativní Republiky patří:

- a) určování zásad a koncepcí zahraniční hospodářské politiky České a Slovenské Federativní Republiky,
- b) uzavírání mezinárodních dohod o obchodní a hospodářské spolupráci a zastupování České a Slovenské Federativní Republiky v mezinárodních obchodních vztazích,
- c) stanovení nástrojů zahraniční obchodní politiky v součinnosti s Českou republikou a Slovenskou republikou,
- d) zákonná úprava v oblasti zahraničních hospodářských vztahů.“

16. Čl. 17 zní:

„Čl. 17

V oblasti hospodářství do působnosti České a Slovenské Federativní Republiky patří:

- a) tvorba společných zásad hospodářské politiky, jejichž součástí jsou i zásady surovinové a palivoenergetické politiky a zemědělské politiky, pokud mají federální význam,

- b) stanovení zásad ekonomického zabezpečení obratyschopnosti České a Slovenské Federativní Republiky,
- c) zákonná úprava výroby, rozvodu a spotřeby elektřiny, plynu a tepla.“

17. Čl. 18 se vypouští.

18. Čl. 19 zní:

„Čl. 19

V oblasti dopravy do působnosti České a Slovenské Federativní Republiky patří:

- a) právní úprava ve věcech dopravy, dopravních zařízení a dopravních cest,
- b) určování jednotných pravidel dopravního a přepravního provozu a stanovení státních norem pro technickou způsobilost dopravních prostředků, dopravních zařízení a dopravních cest,
- c) stanovení zásad dopravní politiky v součinnosti s Českou republikou a Slovenskou republikou,
- d) výkon státní správy a státního dozoru v námořní plavbě a letecké dopravě,
- e) řízení organizací a výkon státní správy v železniční dopravě.“

19. Čl. 20 zní:

„Čl. 20

V oblasti spojů do působnosti České a Slovenské Federativní Republiky patří:

- a) zákonná úprava ve věcech pošt a telekomunikací,
- b) určování jednotných pravidel poštovního, telekomunikačního a radiokomunikačního provozu a tvorby tarifů,
- c) emise poštovních známek a jiných poštovních cenin,
- d) organizování jednotné soustavy pošt,
- e) organizování a řízení jednotné soustavy telekomunikací.“

20. Čl. 21 zní

„Čl. 21

V oblasti životního prostředí do působnosti České a Slovenské Federativní Republiky patří:

- a) zákonná úprava v zásadních věcech životního prostředí,
- b) zákonná úprava a výkon státního dozoru ve věcech jaderné bezpečnosti,
- c) tvorba koncepce ekologické politiky České a Slovenské Federativní Republiky,

- d) tvorba koncepce celostátního informačního systému o životním prostředí v návaznosti na mezinárodní informační systémy v dané oblasti, v součinnosti s Českou republikou a Slovenskou republikou,
- e) uskutečňování mezinárodní spolupráce v působnosti České a Slovenské Federativní Republiky a koordinace mezinárodní spolupráce v působnosti České republiky a Slovenské republiky.“

21. Čl. 21a se vypouští.

22. Čl. 22 zní:

„Čl. 22

V oblasti práce, mezd a sociální politiky do působnosti České a Slovenské Federativní Republiky patří:

- a) zákonná úprava pracovních vztahů, zaměstnanosti a kolektivního vyjednávání a zákonná úprava zabezpečující závazky z mezinárodních smluv v této oblasti,
- b) právní úprava regulace vývoje mezd a výše minimální mzdy, minimálních mzdových tarifů a nárokových příplatků,
- c) právní úprava mezd ve federálně řízených orgánech a organizacích,
- d) zákonná úprava důchodového a nemocenského zabezpečení s výjimkou jeho organizačního uspořádání a postupu při rozhodování,
- e) zákonná úprava státních dávek sociálního zabezpečení a životního minima a stanovení zásad sociální péče.“

23. Čl. 23 zní:

„Čl. 23

(1) V oblasti státní statistiky do působnosti České a Slovenské Federativní Republiky patří:

- a) zákonná úprava podmínek získávání porovnatelných statistických informací potřebných pro posuzování vývoje federace a pro plnění povinností vyplývajících z mezinárodních závazků, jakož i zákonná úprava ochrany těchto informací před zneužitím,
- b) v součinnosti s Českou republikou a Slovenskou republikou
1. stanovit statistické ukazatele potřebné pro posuzování vývoje federace a způsob získávání statistických informací k tomuto účelu,
 2. provádět statistické zjišťování podle zvláštních potřeb federálních orgánů,

- c) stanovit statistické ukazatele potřebné pro plnění mezinárodních závazků a poskytovat za Českou a Slovenskou Federativní Republiku statistické informace mezinárodním organizacím.

(2) V oblasti účetnictví do působnosti České a Slovenské Federativní Republiky patří stanovit zákonnou úpravu podmínek a náležitostí vedení účetnictví a jeho průkaznosti.“

24. V čl. 24 písmeno d) se vypouštějí slova „hospodářské soutěže“, slova „průmyslových práv“ se nahrazují slovy „průmyslového vlastnictví“ a slova „měrové služby“ se nahrazují slovem „metrologie“.

25. Čl. 24 písmeno e) zní:

- „e) zákonná úprava ochrany hospodářské soutěže; rozdělení výkonu mezi Českou a Slovenskou Federativní Republiku, Českou republikou a Slovenskou republikou stanoví zákon Federálního shromáždění.“

26. V čl. 25 se slova „společné působnosti ve spolupráci s orgány“ nahrazují slovy „uvedených v čl. 10 až 28a za účasti orgánů“.

27. Čl. 26 se vypouští.

28. Čl. 27 zní:

„Čl. 27

(1) V oblasti vnitřního pořádku a bezpečnosti do působnosti České a Slovenské Federativní Republiky patří:

- a) právní úprava jména a příjmení, matrik, občanských průkazů, cestovních dokladů, evidence obyvatelstva, povolování pobytu cizinců a postavení uprchlíků,
- b) upravovat zřizování, postavení, oprávnění a ostatní poměry ozbrojených bezpečnostních sborů České a Slovenské Federativní Republiky, jakož i zřizování, postavení, oprávnění a ostatní poměry bezpečnostních služeb; tím není dotčeno právo České republiky a Slovenské republiky zřizovat vlastní ozbrojené bezpečnostní sbory a upravovat jejich postavení, oprávnění a ostatní poměry.

(2) Vymezení další působnosti České a Slovenské Federativní Republiky ve věcech vnitřního pořádku a bezpečnosti stanoví zákon Federálního shromáždění.“

29. Čl. 28a odst. 2 zní:

„(2) Organizaci kontrolních orgánů České a Slovenské Federativní Republiky a jejich oprávnění stanoví zákon Federálního shromáždění.“

30. V čl. 28a se vypouští odstavec 3.

31. Za článek 28a se vkládá nový článek 28b, který zní.

„Čl 28b

(1) Ve věcech svěřených ústavním zákonem Federálního shromáždění do působnosti České a Slovenské Federativní Republiky působí orgány České a Slovenské Federativní Republiky. Pokud to stanoví zákon Federálního shromáždění, působí v těchto věcech též výkonné a soudní orgány České republiky a Slovenské republiky.

(2) Pokud ústavní zákon Federálního shromáždění výkon ve věcech uvedených v čl. 10 až 28a nesvěřuje orgánům České a Slovenské Federativní Republiky, patří tento výkon orgánům České republiky a Slovenské republiky.“

32 Čl. 36 odst. 1 písmeno d) zní:

„d) schvalovat státní rozpočet federace, prověřovat jeho plnění a schvalovat státní závěrečný účet federace,“.

33. V čl. 36 odst. 1 se doplňuje písmeno i), které zní:

„i) zřizovat zákonem státní vyznamenání České a Slovenské Federativní Republiky.“.

34. V čl. 36 odst. 2 se na konci doplňuje tato věta: „Jen se souhlasem Federálního shromáždění lze vyslat ozbrojené síly České a Slovenské Federativní Republiky mimo území České a Slovenské Federativní Republiky.“.

35. Čl. 37 odst. 1 zní:

„(1) Federální shromáždění má zákonodárnou pravomoc ve věcech základních práv a svobod v rozsahu stanoveném ústavními zákony a ve věcech svěřených do působnosti České a Slovenské Federativní Republiky v rozsahu stanoveném čl. 7 odst. 1, čl. 10 až 28a a čl. 36 odst. 3 tohoto ústavního zákona.“.

36. V čl. 37 odst. 2 v první větě za slovo „rodině“ se vkládají slova „a o pěstounské péči“, slova „občanský soudní řád“ a „trestní řád“ se vypouštějí, na konci první věty se připojují tato slova: „zákon o burzách, zákon o soustavě cenných papírů, obchodní zákoník, zákon směnečný a šekový, zákony upravující řízení před soudy, zákon o znalcích a tlumočnících, zákony o nápravě křivd a náhradě škod způsobených orgány státu a zákon o územním plánování a stavebním řádu“.

Věta druhá se vypouští

37. Čl. 37 odst. 3 zní:

„(3) Pokud to vyžaduje jednota právního řádu,

uskutečňuje Federální shromáždění zákonnou úpravu ve věcech národností a etnických menšin, církví a náboženských společností, péče o zdraví lidu, veterinární a rostlinolékařské péče, soustavy základních a středních škol, autorského práva a evidence vlastnických vztahů k nemovitostem“.

38. V čl. 37 za odstavec 3 se připojuje odstavec 4 tohoto znění:

„(4) Federální shromáždění zákonem upravuje státní svátky a památné a významné dny České a Slovenské Federativní Republiky a stanoví dny pracovního klidu.“.

39 V čl. 38 odst. 1 a 2 se slova „v čl. 37 odst. 1 písm. b) a v čl. 37 odst. 2“ nahrazují slovy „v čl. 37 odst. 1 a 2“

40. V čl. 38 se vypouští odstavec 3.

41. Čl. 39 se vypouští.

42. V čl. 42 odst. 2 se vypouštějí písmena b) a g) a ostatní písmena se přeznačí

43. V čl. 42 odst. 2 dosavadního písm. c) se slova „odst. 2“ nahrazují slovy „písm. c)“.

44. V čl. 42 odst. 2 dosavadní písm. d) zní.

„d) návrhů zákonů, jimiž se stanoví způsob zabezpečení příjmů státního rozpočtu federace a pravidla rozpočtového hospodaření pro státní rozpočet federace,“

45. V čl. 42 odst. 2 dosavadní písm. h) zní:

„h) návrhů zákonů uvedených v čl. 12 odst. 2,“.

46. V čl. 42 odst. 2 se v dosavadním písm. i) slova „odst. 2“ nahrazují slovy „odst. 3“.

47. V čl. 42 odst. 2 se z dosavadního písm. l) vypouštějí slova „v čl. 21 odst. 2 a“.

48. V čl. 42 odst. 2 se z dosavadního písm. n) vypouštějí slova „jakož i čl. 28a“ a čárka před slovy „čl. 28“ se nahrazuje slovem „a“.

49. V čl. 45 odst. 3 v první větě za slovem „vyhlášen“ se doplňuje středník a slova „způsobem, který stanoví zákon Federálního shromáždění“ se nahrazují těmito slovy. „způsob vyhlášení zákonů Federálního shromáždění, právních předpisů a jiných opatření státních orgánů České a Slovenské Federativní Republiky stanoví zákon Federálního shromáždění.“.

50. Čl. 46 zní:

„Čl 46

Zákon Federálního shromáždění upravuje zásady

jednání. Federálního shromáždění, vzájemné styky obou sněmoven, jakož i styky s vládou České a Slovenské Federativní Republiky a navenek, vznik a zánik mandátu poslance Federálního shromáždění, náležitosti poslanců Federálního shromáždění a právní postavení a působnost Kanceláře Federálního shromáždění.“

51. V čl. 61 se připojuje nový odstavec 3, který zní:

„(3) Obstarávání věcí spojených s výkonem funkce, politické a veřejné činnosti prezidenta České a Slovenské Federativní Republiky zajišťuje Kancelář, podrobnosti stanoví zákon Federálního shromáždění.“

52. Čl. 76 odst. 2 zní:

„(2) Vláda České a Slovenské Federativní Republiky při zajišťování plnění úkolů federace koordinuje řešení otázek vyplývajících z potřeby jednotného zabezpečování státní polítky federace.“

53. Čl. 77 odst. 1 písm. e) zní:

„e) o návrzích státního rozpočtu a závěrečného účtu federace.“

54. V čl. 77 se připojuje nový odstavec 3, který zní:

„(3) Obstarávání věcí spojených s činností vlády České a Slovenské Federativní Republiky zajišťuje Úřad vlády České a Slovenské Federativní Republiky; podrobnosti stanoví zákon Federálního shromáždění.“

55. Čl. 81 zní:

„Čl. 81

(1) V oblasti působnosti federace působí federální ministerstva a další federální orgány státní správy.

(2) Federální ministerstva a ostatní federální ústřední orgány státní správy, v jejichž čele stojí člen vlády České a Slovenské Federativní Republiky, se zřizují ústavními zákony Federálního shromáždění; další federální orgány státní správy se zřizují zákony Federálního shromáždění.“

56. Čl. 83 se vypouští.

57. Čl. 85a se vypouští

58. V čl. 107 odst. 1 písm. d) se vypouštějí slova střednědobý státní plán rozvoje národního hospodářství a“ a slovo „jejich“ se nahrazuje slovem „jeho“.

59. V čl. 135 se vypouští odstavec 3.

60. V čl. 137 odst. 1 písm. c) se vypouštějí slova „státních plánů rozvoje národního hospodářství“.

61. V čl. 142 odst. 2 se vypouští věta první.

Čl. II

Soustavu a postavení orgánů republik stanovené v hlavě sedmé ústavního zákona č. 143/1968 Sb., o československé federaci, ve znění pozdějších předpisů, mohou upravit jen ústavní zákony České národní rady a Slovenské národní rady; to se nevztahuje na čl. 107 a dále na čl. 138, 139 a 139a, pokud jde o pravomoc státních orgánů republiky vydávat právní předpisy k provádění zákonů Federálního shromáždění.

Čl. III

1. Zákony a jiné právní předpisy uvedené v článku 144 odstavec 1, věta první, jakož i zákony Federálního shromáždění a jiné právní předpisy vydané státními orgány České a Slovenské Federativní Republiky do dne účinnosti tohoto ústavního zákona, upravující věci, které nepatří do působnosti federace, mohou být v těchto věcech měněny zákony České národní rady nebo zákony Slovenské národní rady, popřípadě jinými právními předpisy státních orgánů republik.

2. Způsob vypořádání majetkových a jiných právních poměrů organizací zřízených právními předpisy uvedenými v bodě 1. anebo podle těchto předpisů upraví zákon Federálního shromáždění

Čl. IV

V čl. 10 ústavního zákona č. 100/1960 Sb., Ústava České a Slovenské Federativní Republiky, ve znění pozdějších předpisů, se vypouští odstavec 2 a označení odstavce 1.

Čl. V

Předsednictvo Federálního shromáždění se zmocňuje, aby vyhlásilo úplné znění ústavního zákona č. 143/1968 Sb., o československé federaci.

Čl. VI

Tento ústavní zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1991.

Havel v. r.

Dubček v. r.

Čalfa v. r.

557

N A Ř Í Z E N Í V L Á D Y
České a Slovenské Federativní Republiky
ze dne 30. listopadu 1990

o mimořádném poskytování starobního důchodu některým horníkům

Vláda České a Slovenské Federativní Republiky nařizuje podle § 176 písm. a) a b) zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení (dále jen „zákon“):

§ 1

(1) Toto nařízení upravuje podmínky mimořádného poskytování starobního důchodu občanům, kteří vykonávali vybraná zaměstnání v hornictví, byli zaměstnání nejméně 25 roků a dosáhli věku 50 let do 31. prosince 2000.

(2) Vybranými zaměstnáními v hornictví se pro účely tohoto nařízení rozumějí zaměstnání I. pracovní kategorie v hornictví se stálým pracovištěm pod zemí v hlubinných dolech¹⁾ uvedená pod č. 1 až 7 a 11 v příloze č. 2 nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 117/1988 Sb., o zařazování zaměstnání do I. a II. pracovní kategorie pro účely důchodového zabezpečení

(3) Za dobu zaměstnání I. pracovní kategorie v hornictví se stálým pracovištěm pod zemí v hlubinných dolech se pro účely tohoto nařízení považují

- a) doba výkonu zaměstnání uvedeného v odstavci 2 a
- b) doby uvedené v § 18 odst. 3 zákona a v § 5 odst. 1 písm. a) až f) nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 117/1988 Sb., jestliže jsou obklopeny dobou výkonu zaměstnání uvedeného v odstavci 2.

§ 2

(1) Občan uvedený v § 1 odst. 1 má nárok na starobní důchod, jestliže

- a) byl zaměstnán nejméně 15 roků ve vybraných zaměstnáních v hornictví,
- b) dosáhl nejvyšší přípustné expozice²⁾ a
- c) skončil výkon vybraného zaměstnání v hornictví do 31. března 1991.

(2) Občan uvedený v § 1 odst. 1 má nárok na starobní důchod též, jestliže

- a) byl zaměstnán nejméně 10 roků ve vybraných zaměstnáních v hornictví v uranových dolech,
- b) překročil nejvyšší přípustnou expozici²⁾ a
- c) skončil výkon vybraného zaměstnání v hornictví v uranových dolech do 31. prosince 1990 v souvislosti se snížením nejvyšší přípustné expozice²⁾

§ 3

Občan uvedený v § 1 odst. 1, který do 31. března 1991 nesplnil podmínku stanovenou v § 2 odst. 1 písm. a) nebo b), má nárok na starobní důchod, jestliže splnil chybějící podmínku a skončil výkon vybraného zaměstnání v hornictví do 31. prosince 1992.

§ 4

Začne-li občan uvedený v § 1 odst. 1 po splnění podmínek uvedených v § 2 nebo v § 3 znovu vykonávat vybrané zaměstnání v hornictví, nárok na starobní důchod podle tohoto nařízení mu nevznikne, popřípadě zanikne, a to od prvního dne výkonu takového zaměstnání.

§ 5

Pro výši starobního důchodu podle tohoto nařízení se přičítá k získané době zaměstnání doba ode dne přiznání důchodu do dosažení věku 55 let jako doba zaměstnání III. pracovní kategorie.

§ 6

Starobní důchod podle tohoto nařízení se do dosažení 55 let věku občana

- a) nezvyšuje podle § 23 zákona,
- b) nevyplácí po dobu dalšího zaměstnání po vzniku nároku na tento důchod.

¹⁾ § 14 odst. 2 písm. a) zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení.

²⁾ § 4 odst. 1 zákona č. 98/1987 Sb., o zvláštním příspěvku horníkům, ve znění zákona č. 160/1989 Sb.

§ 7

Splnil-li občan podmínky stanovené pro nárok na starobní důchod podle tohoto nařízení před 1. lednem 1991, vznikne mu nárok na tento důchod dnem 1. ledna 1991.

o skutečnostech rozhodných pro nárok na starobní důchod podle tohoto nařízení na předepsaném tiskopise, jde-li o starobní důchod, na který vznikl nárok podle tohoto nařízení dnem 1. ledna 1991, je organizace povinna tak učinit nejpozději do 31. ledna 1991.

§ 8

Organizace, které zaměstnávají nebo zaměstnávaly pracovníky ve vybraných zaměstnáních v hornictví, jsou povinny zabezpečit vedení a předkládání záznamů

§ 9

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1991.

Člafa v. r.

558

NAŘÍZENÍ VLÁDY

České a Slovenské Federativní Republiky

ze dne 17. prosince 1990,

kterým se stanoví přechodná opatření pro postupné nahrazení dosavadního státního znaku znkem novým

Vláda České a Slovenské Federativní Republiky nařizuje podle § 6 odst. 2 zákona č. 115/1990 Sb., o používání státních symbolů České a Slovenské Federativní Republiky (dále jen „zákon“):

§ 1

Osoby, orgány a organizace uvedené v § 1 odst. 1 a 2 zákona mohou státní znak používaný podle zákona č. 163/1960 Sb., o státním znaku a o státní vlajce (dále jen „dosavadní státní znak“) používat

a) na úředních razítkách gumových	do 30. 6. 1991
b) na úředních razítkách kovových (pečetích) používaných na	
1. listinách ve styku se zahraničím	do 31. 3. 1991
2. ostatních listinách	do 30. 6. 1991

c) na tiskopisech používaných pro	
1. styk se zahraničím	do 30. 6. 1991
2. vnitřní styk	do 31. 12. 1991
d) na úředních průkazech veřejných činitelů a pracovníků státních orgánů České a Slovenské Federativní Republiky	do 30. 6. 1991
e) na úředních sbírkách právních předpisů	do 31. 3. 1991
f) na budovách a v zasedacích a jednacích místnostech	
1. s architektonickou výzdobou, jejíž součástí je státní znak	zpravidla do generální opravy, nejpozději do 31. 12. 2000, pokud příslušný orgán nerozhodne jinak ¹⁾

¹⁾ § 14 zákona České národní rady č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči.

§ 14 zákona Slovenské národní rady č. 27/1987 Sb., o státní památkové péči.

2. v ostatních případech do 31. 12. 1992

Řády a vyznamenání udělované Českou a Slovenskou Federativní Republikou opatřené dosavadním státním znakem mohou být udělovány do 31. 12. 1990.

§ 2

Příslušné ústřední orgány České a Slovenské Federativní Republiky mohou vydávat osobní průkazy, doklady a osvědčení opatřené dosavadním státním znakem, a to

a) občanské průkazy	do 31. 3. 1991
b) cestovní doklady	do 30. 6. 1991
c) průkazů povolení k pobytu	do 30. 6. 1991
d) služební průkazy	do 30. 6. 1991
e) osvědčení o zvolení poslancem	do 31. 12. 1990
f) osvědčení o zvolení soudcem	do 31. 12. 1990
g) osvědčení o resortním vyznamenání	do 31. 12. 1990
h) lodní certifikáty a ostatní dokumenty v námořní plavbě	do 31. 12. 1990
ch) vysvědčení, indexy a diplomy vysokých škol	do 31. 12. 1990

§ 3

Na hranicích České a Slovenské Federativní Republiky lze dosavadní státní znak používat do 31. 3. 1991.

§ 4

Na stejnokrojích nebo jejich součástech příslušníků nebo pracovníků orgánů a organizací uvedených v § 1 odst. 1 a 2 zákona lze dosavadní státní znak používat do 31. 3. 1992.

§ 5

(1) Vydávání mincí, cenných papírů a jiných cenin České a Slovenské Federativní Republiky opatřené státním znakem České a Slovenské Federativní Republiky musí být zahájeno nejpozději do 31. 12. 1992.

(2) Vydávání bankovek opatřené státním znakem České a Slovenské Federativní Republiky musí být zahájeno nejpozději do 31. 12. 1996.

§ 6

Toto nařízení vlády nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Čalva v. i.

559

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva financí

ze dne 20. prosince 1990,

kteřou se mění a doplňuje vyhláška federálního ministerstva financí č. 215/1988 Sb.,
kteřou se provádí zákon o zemědělské dani

Federální ministerstvo financí stanoví podle § 42 zákona č. 172/1988 Sb., o zemědělské dani (dále jen „zákon“):

Čl. I

Vyhláška federálního ministerstva financí č. 215/1988 Sb., kterou se provádí zákon o zemědělské dani, se mění a doplňuje takto:

1. Dosavadní text § 1 se označuje jako odstavec 1 a doplňuje se novým odstavcem 2, který zní:

„(2) Společnými podniky s převážně zemědělskou výrobou jsou ty, u nichž tržby z rostlinné a živočišné výroby a z agrochemické činnosti činily v předcházejícím zdaňovacím období více než 50 % z celkových tržeb. U společných podniků, jejichž daňová povinnost vznikla v průběhu zdaňovacího období, je rozhodný poměr těchto předpokládaných tržeb v organizaci.“

2. § 2 odst. 1 zní:

„§ 2

(k § 13 zákona)

(1) Odpočitatelné minimum ze základu daně ze zisku [§ 13 odst. 2 písm. b)] se stanoví u organizací, popřípadě organizačních jednotek zařazených do produkčních ekonomických skupin (§ 6 odst. 2) jednotným normativem na 1 ha zemědělské půdy ve výši 1200,- Kčs s odchylkami stanovenými v odstavcích 2 až 4. Celkovou výši odpočitatelného minima v Kčs tvoří součin výměry všech pozemků a stanoveného normativu. Pro stanovení celoroční daňové povinnosti u organizací, u nichž nedošlo během zdaňovacího období ke změně ve výměře pozemků, je rozhodná výměra všech pozemků k 1. lednu zdaňovacího období s přesností na desetiny ha (bez zaokrouhlení). U organizací, u nichž došlo ke změně výměry během zdaňovacího období, je rozhodná výměra vypočtená jako vážený průměr podle vzorce

$$V = \frac{\sum_{i=1}^n x_i \cdot a_i}{p}$$

kde V = průměrná výměra s přesností na desetiny ha (bez zaokrouhlení)

x_i = výměra (ha)

a_i = počet dnů, které odpovídají nezměněné výměře; den, ve kterém dochází ke změně výměry, se zahrnuje do období předcházejícího této změně

n = počet změn ve výměře

p = počet dnů ve zdaňovacím období.

Pro stanovení záloh na daň ze zisku je rozhodná výměra pozemků k 1. lednu zdaňovacího období s přesností na desetiny ha (bez zaokrouhlení); u organizací vzniklých během zdaňovacího období je rozhodná výměra ke dni zápisu do podnikového rejstříku “.

3 V § 2 se vypouští odstavec 3. Dosavadní odstavce 4 a 5 se označují jako odstavce 3 a 4.

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1991.

Ministr:

Ing. Klaus CSc. v. r.

560

V Y H L Á Š K A

federálního ministerstva financí

ze dne 14. prosince 1990,

kterou se provádí zákon o dani z obratu

Federální ministerstvo financí stanoví podle § 3 odst. 3, § 6 a 7, § 12 odst. 2, § 18 a 19 zákona č. 73/1952 Sb., o dani z obratu, ve znění zákona č. 107/1990 Sb. (dále jen „zákon“):

§ 1

Kdo daň odvádí

(k § 2 zákona)

Daň z obratu (dále jen „daň“) odvádějí subjekty uvedené v § 2 zákona (dále jen „podniky“).

§ 2

Předmět daně

(k § 3 zákona)

(1) Prodejem zboží se rozumí úplatné zcizení zboží a směna zboží za jiné zboží nebo za výkon, poskytnutí zboží jako naturální plnění a dovoz obchodního zboží zprostředkovaný podnikem pro subjekty neuvedené v § 2 zákona.

(2) Prodejem zboží pro účely této vyhlášky se považuje též:

- a) oprava (údržba) nebo jiný výkon za podmínek stanovených Sazebníkem daně z obratu (dále jen „Sazebník“),
- b) zboží vlastní výroby nebo vlastního nákupu (včetně výkonu), které zapracoval do výrobku zhotoveného z materiálu objednavatele,
- c) zboží vlastní výroby nebo vlastního nákupu včetně výkonu zapracované do své věci, jestliže cenu tohoto zapracovaného zboží hradí jiný subjekt.

(3) Daň se neodvádí z prodeje toho zboží, které podnik oprávněně nakoupil za cenu s daní nebo z něhož byla odvedena daň při vnitropodnikovém použití zboží.

(4) Zbožím vlastní výroby se rozumějí:

- a) výrobky, které podnik získá vlastní prvovýrobou (těžbou), zpracováním, zušlechtním (též školením vína) nebo úpravou,
- b) výrobky, které podnik jinak vyrobí z vlastních hmot ve svých provozovnách nebo které si dá z vlastních hmot vyrobít jinde,
- c) zbytky vzniklé při zpracování, opracování nebo jiném výrobním použití vlastních hmot,
- d) výrobky již používané nebo opotřebované, které podnik obnoví, upraví nebo jinak uvede do zlepšeného stavu,
- e) výrobky, které podnik získá rozložením celku na jednotlivé součásti, např. demontáží strojů, přístrojů, jiných zařízení, rozbouráním budovy nebo stavby,
- f) výrobky vzniklé stavební montážní prací.

(5) Zbožím vlastního nákupu se rozumějí výrobky nakoupené za ceny bez daně.

(6) Z vnitropodnikového použití zboží vlastní výroby nebo vlastního nákupu se odvádí daň, jestliže je podnik použil pro svou vlastní potřebu k účelům, pro něž není podle ustanovení Sazebníku nebo této vyhlášky, popř. podle zvláštní úpravy oprávněn k nákupu tohoto zboží za ceny bez daně.

(7) Obdobně jako vnitropodnikové použití zboží podléhají dani náhrady škody podnikům z důvodů ztráty zboží, překročení ztrátové normy, mánka, vady zboží, jeho zničení, poškození a odcizení. Daň se neodvádí, nahrazuje-li zaměstnanec škodu za zmetky.

(8) Za vnitropodnikové použití zboží podléhající dani se nepovažují pouhé převody mezi vnitřními organizačními jednotkami s různými hospodářskými činnostmi, závody, provozy (cechy), provozovny nebo jinými jednotkami téhož podniku, pokud nejde o převod do vlastních organizačních jednotek provozujících obchodní činnost.

(9) Darování uskutečněné podnikem se posuzuje obdobně jako vnitropodnikové použití zboží podléhající dani bez ohledu na způsob účtování daru. O vnitropodnikové použití zboží podléhající dani nejde tehdy, je-li podnik povinen dodat zboží bezúplatně.

(10) Před výmazem podniku z podnikového rejstříku, pokud jeho nástupcem není opět podnik, odvede podnik daň ze zboží vlastní výroby nebo vlastního nákupu, které pořídil za ceny bez daně.

§ 3

Zdanitelný obrat

(k § 4 zákona)

(1) Zboží se prodává za ceny s daní, pokud Sazebník nestanoví jinak

(2) Zdanitelný obrat vzniká:

- a) při prodeji zboží dnem, kdy byla vyhotovena faktura nebo jiný doklad o prodeji nebo zprostředkování obchodního zboží z dovozu,
- b) u investic pořízených ve vlastní režii dnem vyhotovení vnitřního dokladu,
- c) u předmětů postupně spotřeby pořízených ve vlastní režii dnem převedení na sklad nebo zařazením do používání,
- d) při náhradách škody dnem, kdy nárok na náhradu škody byl uplatněn u škůdce,
- e) při překročení ztrátové normy u lihu, lihových výrobků, destilátů, vín a jiných obdobných výrobků (lučebnin, léků apod.) dnem zjištění,
- f) při vnitropodnikovém použití zboží dnem, kdy došlo ke spotřebě,
- g) při darování dnem přechodu vlastnictví k darované věci.

§ 4

Stanovení daně

(k § 6 zákona)

Daň se stanoví podle sazeb uvedených v Sazebníku, který je nedílnou součástí této vyhlášky.

§ 5

Výpočet daně

(k § 6 zákona)

(1) Daň se vypočítává:

- a) procentní sazbou podle sloupce 3 Sazebníku z prodejní ceny nebo

b) pevnou částkou na jednotku zboží.

(2) Prodejní cenou se rozumí cena včetně daně, veškerých přírůžek a srážek odpovídajících kvalitativním, dodacím a jiným podmínkám a v případě dovozu cla.

(3) Pro účely daně je rozhodující prodejní cena nebo sazba daně platná v den vyhovování faktury nebo jiného dokladu o prodeji.

(4) Daň vypočítává podnik na fakturách nebo jejich průpisech. Má-li však podnik řádné podklady pro výpočet daně u faktur vydaných za určité období, není povinen vypočítávat daň na fakturách nebo jejich průpisech. Za řádné podklady se považují sborníky, konsignace, výkazy o prodeji zboží nebo jiná sestavení jednotlivých druhů vyfakturovaného zboží, umožňující výpočet daně na celkové množství jednotlivých druhů zboží vyfakturovaných v určitém období. Tyto podklady musí navazovat na účetnictví. Finanční orgán¹⁾ může podniku toto oprávnění odejmout, zjistí-li, že podklady vedené v podniku neumožňují řádné provádění kontroly a nezajišťují správný odvod daně.

(5) V souladu s platnými předpisy o zavedení a využívání jednotné soustavy sociálně ekonomických klasifikací a číselníků je podnik povinen označovat na fakturách výrobky číselnými znaky podle příslušných oborových číselníků.

§ 6

Odvod daně a splatnost daně

(k § 7 zákona)

(1) Daň se odvádí:

- a) jednou částkou za čtvrtletí,
- b) jednou částkou za měsíc nebo
- c) zálohovými pevnými částkami.

(2) Jednou částkou za čtvrtletí odvádí daň podnik s čtvrtletní daňovou povinností do 100 000 Kčs nejpozději do 22. dne po uplynutí čtvrtletí. Čtvrtletní daňovou povinností se rozumí čtvrtina daňové povinnosti za uplynulý kalendářní rok.

(3) Jednou částkou za měsíc odvádí daň podnik s měsíční daňovou povinností do 200 000 Kčs (s výjimkou podniků uvedených v odstavci 2) nejpozději do 22. dne měsíce za předcházející měsíc. Měsíční daňo-

vou povinností se rozumí průměr skutečné měsíční daňové povinnosti za bezprostředně předcházející tři kalendářní měsíce. Podnik odvádí daň po dobu tří měsíců od svého zřízení jednou částkou za měsíc ve výši skutečné měsíční daňové povinnosti.

(4) Zálohové pevné částky daně odvádí podnik:

- a) dvakrát za měsíc u podniků s průměrnou měsíční daňovou povinností (odstavec 3) nad 200 000,-Kčs do 2 000 000,- Kčs,
- b) denně u podniků s průměrnou měsíční daňovou povinností (odstavec 3) nad 2 000 000,- Kčs.

(5) Výši zálohových pevných částek stanoví finanční orgán po projednání s podnikem podle průměru za předcházející tři měsíce, přihlíží přitom k časovému rozložení vzniku zdanitelného obrátu.

(6) Splátkové období začíná u podniků, které odvádějí zálohové pevné částky denně [odstavec 4 písm. b)], 23. dnem měsíce a končí 22. dnem následujícího měsíce.

(7) Podnik odvádějící daň zálohovými pevnými částkami dvakrát za měsíc [odstavec 4 písm. a)] je povinen odvést zálohu do 7. dne následujícího měsíce a do 22. dne vyrovnat daňovou povinnost.

(8) Podnik odvádějící daň zálohovými pevnými částkami denně [odstavec 4 písm. b)] je povinen vyrovnat daňovou povinnost za předcházející měsíc nejpozději do 22. dne následujícího měsíce.

(9) Podnik je povinen vyrovnat samostatně bez ohledu na provedené zálohové platby nejpozději do 7 kalendářních dnů:

- a) částku daně uvedenou v dodatečném hlášení o daní z obrátu ode dne jeho předložení (odevzdání příslušnému finančnímu orgánu nebo předání k poštovní přepravě),
- b) dodatečně stanovenou daň, penále a zvýšení daně ode dne doručení rozhodnutí.

(10) Nedoplatek zjištěný při ročním vyúčtování vyrovná podnik nejpozději do 31. ledna běžného roku. Podnik je povinen vyrovnat nedoplatek do posledního dne měsíce následujícího po měsíci, ve kterém došlo ke sloučení s jiným podnikem, jeho rozdělení nebo zrušení.

¹⁾ Zákon ČNR č. 531/1990 Sb., o územních finančních orgánech.

Zákon SNR č. 115/1970 Sb. o finančních správách, ve znění pozdějších předpisů.

§ 7

Daňové hlášení

(k § 8 zákona)

(1) Podnik je povinen předkládat finančnímu orgánu hlášení o dani z obratu (dále jen „hlášení“) ve dvojím vyhotovení na předepsaném tiskopisu nebo zpracované výpočetní technikou se všemi předepsanými náležitostmi a úpravou shodnou s předepsaným tiskopisem nejpozději do 22. dne každého měsíce za bezprostředně předcházející měsíc.

(2) Podniky s čtvrtletní daňovou povinností do 100 000 Kčs (§ 6 odst. 2) předkládají hlášení nejpozději do 22. dne po uplynutí každého čtvrtletí.

(3) Negativní hlášení se nepředkládá.

(4) Zjistí-li podnik dodatečně, že podané hlášení je nesprávné nebo neúplné, je povinen neprodleně podat finančnímu orgánu dodatečné hlášení ve dvojím vyhotovení výrazně označené jako hlášení dodatečné s udáním období, kterého se týká. V dodatečném hlášení se uvedou pouze rozdíly proti původně podanému hlášení.

(5) Po skončení kalendářního roku předloží podnik do 31. ledna finančnímu orgánu roční vyúčtování daně na předepsaném tiskopisu. Vyúčtování předloží i za část roku, jestliže byl během roku sloučen s jiným podnikem, rozdělen nebo zrušen. V těchto případech podnik podá vyúčtování nejpozději do posledního dne měsíce následujícího po měsíci, ve kterém ke změnám došlo.

§ 8

Oznamovací povinnost

(k § 9 zákona)

Podnik je povinen v patnáctidenní lhůtě podat písemně oznámení finančnímu orgánu o svém zřízení, zániku, sloučení, o nově přidružených nebo zřízených závodech, pobočkách, provozovnách a jiných jednotkách, popř. o jejich delimitacích, zastavení činnosti nebo přesídlení

§ 9

Oprava zdanitelného obratu

(k § 11 zákona)

(1) Podnik může provést opravu zdanitelného obratu v hlášení a uplatnit odpočet daně případající:

- a) na prodejní cenu zboží vráceného odběratelem, pokud dodavatel neobdržel úplatu za toto zboží nebo pokud úplatu odběrateli vrátil,
- b) na snížení fakturované prodejní ceny,

c) na prodejní cenu fakturovaného zboží, které nebylo dodáno, za podmínky, že faktura byla zrušena nebo byl poskytnut dobropis.

(2) Odpočet daně lze uplatnit nejpozději v hlášení za šestý měsíc od konce kalendářního měsíce (čtvrtletí), jehož se hlášení týká.

(3) Po lhůtě uvedené v odstavci 2, avšak nejpozději ve lhůtě stanovené zákonem pro promlčení daně, může být odpočet uplatněn ještě v těchto případech:

- a) byla-li úplata za zboží, popř. část úplaty vrácena na základě vykonatelného arbitrážního nebo soudního rozhodnutí (smíru),
- b) v případě, kdy došlo ke snížení fakturované prodejní ceny na základě vykonatelného arbitrážního nebo soudního rozhodnutí (smíru),
- c) u výrobku vráceného na základě záručních podmínek, který byl předmětem zdanitelného obratu a na nějž byl poskytnut dobropis.

(4) Odpočty daně se uplatní v hlášení za kalendářní měsíc (čtvrtletí), v němž byl vydán dobropis, povolení nebo rozhodnutí. Pokud by v měsíci (čtvrtletí) nestačila daň k úhradě odpočtu, bude zbývající částka vrácena podniku na jeho účet.

(5) Podniky nemohou uplatňovat odpočet daně, jde-li o zboží, pro které je v Sazebníku stanoven daňový údaj „bez daně“ a přesto bylo nakoupeno za cenu s daní

(6) Dodavatel je povinen opravit zdanitelný obrat v těchto případech:

- a) jestliže proti ustanovení Sazebníku „s daní“ fakturoval zboží nesprávně za ceny bez daně,
- b) jestliže fakturoval neoprávněně zboží za ceny bez daně na základě nesprávného prohlášení odběratele, který není plátcem daně.

(7) Odběratel, který je plátcem daně, je povinen opravit zdanitelný obrat v těchto případech:

- a) jestliže si neoprávněně vyžádal zboží za ceny bez daně,
- b) jestliže výrobky nakoupené za ceny bez daně použil k účelům, pro něž je povinen nakoupit výrobky za ceny s daní.

§ 10

Penále a zvýšení daně

(k § 14 zákona)

(1) Penále činí za každý den prodlení 0,1% z dlužné částky daně. Penále finanční orgán předepíše:

- a) podniku, který odvádí daň jednou částkou, neuhradí-li daňovou povinnost do 22. dne následujícího měsíce (čtvrtletí),

- b) podniku, který odvádí daň zálohovými pevnými částkami, jestliže nedodrží stanovené splátky nebo stanovené lhůty,
- c) podniku, který odvádí daň zálohovými pevnými částkami, jestliže nevyrovná včas rozdíl mezi úhrnem zálohových plateb a daňovou povinností za předcházející měsíc,
- d) podniku, který neuhradí včas nedoplatek na daň, zjištěný při ročním vyúčtování,
- e) podniku, který neuhradí včas dodatečně stanovenou daň, daň uvedenou v dodatečném hlášení, penále a zvýšení daně.

(2) Penále se počítá za každý den prodlení, počínaje dnem následujícím po dni splatnosti až do dne zaplacení včetně.

(3) Celkové penále týkající se všech plateb daně na úhradu jedné daňové povinnosti, které nedosahuje 100,- Kčs, se nepředepisuje.

(4) Zvýšení daně, které nedosahuje 100,- Kčs, se nepředepisuje.

(5) Finanční orgán je oprávněn rozhodovat o žádostech podniků ve věci prominutí penále a zvýšení daně, jestliže nečiní více než 100 000,- Kčs.

§ 11

Přechodné ustanovení

(1) Daň se stanoví podle této vyhlášky poprvé od 1. ledna 1991.

(2) U daňové povinnosti vzniklé před 1. lednem 1991 se postupuje podle vyhlášky č. 134/1990 Sb.

§ 12

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se vyhláška federálního ministerstva financí č. 134/1990 Sb., kterou se provádí zákon o dani z obratu.

§ 13

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1991.

Ministr:

Ing. Klaus CSc. v. r.

561

VYHLÁŠKA

Státní banky československé

ze dne 7. prosince 1990,

kterou se zrušuje vyhláška Státní banky československé č. 201/1989 Sb., o úvěrových vztazích socialistických organizací

Státní banka československá podle § 391 odst. 4 hospodářského zákoníku stanoví:

č. 201/1989 Sb., o úvěrových vztazích socialistických organizací.

§ 1

Zrušuje se vyhláška Státní banky československé

§ 2

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Předseda:

Ing. Tošovský v. r.

562

Federální ministerstvo dopravy

vydalo podle § 123 odst. 2 zákoníku práce a podle § 26 odst. 2 písm. b) zákona č. 61/1952 Sb., o námořní plavbě, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, federálním ministerstvem zahraničního obchodu a Odborovým svazem pracovníků vodní dopravy výnos ze dne 16. listopadu 1990 č. j. 18 850/1990-0 320, kterým se mění výnos federálního ministerstva dopravy a spojů ze dne 27. dubna 1989 č. j. 19 404/1988-0 320 o odměňování posádek československých námořních lodí, ve znění výnosu federálního ministerstva dopravy ze dne 23. března 1990 č. j. 7071/1990-0 320 o jeho úpravě.

Výnos nabývá účinnosti dnem vyhlášení ve Sbírce zákonů.

Do výnosu lze nahlédnout na federálním ministerstvu dopravy a bude publikován ve Věstníku dopravy.

OPATŘENÍ
FEDERÁLNÍCH ORGÁNŮ A ORGÁNŮ REPUBLIK

Federální ministerstvo financí

vydalo podle § 18 a § 19 odst. 1 zákona č. 73/1952 Sb., o dani z obratu, ve znění zákona č. 107/1990 Sb., opatření č. j. XIII - 22 756/90 ze dne 20. listopadu 1990, kterým osvobozuje od daně z obratu prodeje, ke kterým dojde v souvislosti s prováděním zákona č. 427/1990 Sb., o převodech vlastnictví státu k některým věcem na jiné právnické nebo fyzické osoby.

Opatření nabývá účinnosti dnem 1. prosince 1990. Bude uveřejněno ve Finančním zpravodaji.